

כתרים לאותיות

זידישים בענייני פרשת במדבר
בדרך הרמוז והסוד

יידבר ה' אל משה במדבר סיני וגו' (במדבר א' א')

שהוא נקרא אברהם העברי ע"ש שהוא מן העבר האחד וכל העולם כולו מן העבר השני. וכמש"כ המפרשים שזהו פ"י ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך שאחד הוא אברהם כמש"כ (יחזקאל ל"ג כ"ד) אחד היה אברהם. ונראה שזה נרמז באברהם יג"ל שאומרים במנחה של שבת שאומרים בה וינוחו ב"ם דשייך לשם מ"ב.

במנחה של שבת אברהם יגל וכו'. והיינו שהאותיות יגל הם הר"ת של התיבות משם מ"ב של אנא בכח "יחיד גאה לעמך". ונראה שהתיבות יחיד גאה לעמך הם בגי' ר"א. ואברהם נקרא בתחילתו אברם שהוא אותיות ר"א מ"ב. והיינו שאברהם שייך בשורשו לתיבות יחיד גאה לעמך שבשם מ"ב שהם בגי' ר"א. ואברהם שייך לבחינת יחיד

הנה המילה במדבר היא אותיות דבר מ"ב. ונראה שיש לזה רמז לשייכות שם מ"ב למסע בני ישראל במדבר. ונראה שזהו עניין מ"ב מסעות שנסעו ישראל במדבר. ויש לזה רמז גם במילה מדבר שהיא אותיות דר מ"ב. והיינו שמי שדר במדבר שייך לשם מ"ב. והנה באר"י כ' שהמילה במדבר היא בגי' אברהם. ונראה לבאר בזה מה שאומרים

ובנסע המשכן יורידו אתו הלזים ובחנת המשכן יקימו אתו הלזים והזר הקרב יומת (במדבר א' נ"א)

משמרת משכן העדות. והיינו שע"י חניית הלזים מתמתקים הגבורות ועי"ז לא יהיה בהם קצף וחרון אף. ונראה שיש לזה רמז במש"כ ושמרו הלזים. והיינו שהמילה שמרו היא בגי' מתוק והמילה הלזים רומזת לה' פעמים לזים שהם כמו הגי' של ה' פעמים אלקים כנגד ה' גבורות מנצפ"ך.

ונראה שיש בזה עוד רמז בר"ת של מש"כ אח"כ את משמרת משכן העדות שהם ר"ת אממ"ה. והם בגי' אלקים. והס"ת שלהם הם האותיות תתנ"ת. וביחד עם הר"ת הם בגי' 1336. ואלף רומז למיתוק כנ"ל. ו-336 הוא הגי' של ג' פעמים הוי"ה אלקים דשייך מניין זה למיתוק הגבורות כמש"כ באר"י.

והנה באר"י מבואר שמנצפ"ך כפולות הם ב' בחינות של דינא רפיא ודינא קשיא. והיינו שמנצפ"כ הם דינא רפיא והאותיות הסופיות של ס' ו' ו' פ' ה' ה' הם דינא קשיא. ודינא קשיא הוא כנגד בחינת לאה ודינא רפיא הוא כנגד בחינת רחל ובבחינה של דינא רפיא מתחיל המיתוק.

ונראה דא"ש בזה משנ"ת לעיל שהבחינה מש"כ בנסע המשכן רומזת למנצפ"ך שבאמצע תיבה והבחינה של מש"כ ובחנת המשכן רומזת למנצפ"ך שבסוף התיבה. והיינו דבזה יתבאר למה כ' על הבחינה של בנסע יורידו אתו. ועל הבחינה של בחנת כ' יקימו אתו. והיינו שהבחינה של בנסע היא כנגד דינא רפיא דשייך לרחל כנ"ל והוא כנגד יוסף דשייך ליסוד ולבחינת צדיק שממדתק את הגבורות שבמלכות. וביוסף כ' ויוסף הורד מצרימה. וספירת יסוד היא לא בסוף ה' ספירות ושייך שפיר למנצפ"ך שאינם בסוף תיבה. ובדוד דשייך ליהודה שהוא בנה של לאה ושייך למלכות דשייך לגבורות ולדינא קשיא כ' יקימו אתו וכעניין הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת.

בפסוק זה נרמז יעקב שהוא בגי' בנסע. ובמילה האחרונה בפסוק זה נרמזו אברהם יצחק שהם בגי' יומת.

ונראה שמש"כ ובנסע המשכן רומז למנצפ"ך שבאמצע תיבה שהם בבחינת נסיעה שאינם בסוף התיבה ובעצירתה. ומש"כ ובחנת המשכן רומז למנצפ"ך שבסוף התיבה שהוא בבחינת חניה ועצירה.

ונראה שמש"כ יקימו אתו רומז למיתוק שהם אותיות מיתוק יא". ויא"ו הוא הגי' של טוב. ובחינת טוב שייך למיתוק כמש"כ באר"י.

והנה התיבות יורידו אתו יקימו אתו הם בגי' 1216. ונראה שיש בזה רמז למיתוק הגבורה. והיינו שהם בגי' גבורה (216) ועוד 1000. ואלף רומז לא' שבמילוי היא אלף. וא' שייך למיתוק כמש"כ בזהוה בעניין א' פ"ד דאפר פרה אדומה. וכמש"כ בתיקוני זוהר שנרמז שם הוי"ה בצורת האות א' שהיא י' למעלה וי' למטה וי' באמצע שביחד הם בגי' כ"ו כמו שם הוי"ה. וכן 1000 הוא הגי' של משיח בן יוסף משיח בן דוד. ויש בזה רמז לחיבור היסוד דיוסף עם המלכות דדוד. וחיבור היסוד והמלכות ממתיק הדינים כמש"כ באר"י.

והנה הס"ת של מש"כ הלזים ובחנת המשכן יקימו הם האותיות מתנ"ו. והס"ת של מש"כ הלזים והזר הקרב יומת הם האותיות מרב"ת. והם ביחד בגי' 1138. ועם הר"ת שלהם שהם ב' פעמים הוי"ה כנ"ל הם בגי' 1190. ונראה שיש בזה רמז למיתוק הגבורות שהיא בקץ בזמן הגאולה ע"י חבור היסוד והמלכות שהוא בחיבור משיח בן יוסף עם משיח בן דוד. והיינו שהגי' של 1190 היא הגי' של קץ משיח בן יוסף משיח בן דוד.

ונראה דשייך לזה מש"כ אח"כ (בפסוק נ"ג) והלזים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלזים את

כ' ברבינו בחי שבר"ת של מש"כ הלזים ובחנת המשכן יקימו רמזו שם הוי"ה למפרע. וכן במש"כ הלזים והזר הקרב יומת. ושם הוי"ה למפרע רומז למידת הדין ולכן הוא נרמז במש"כ בהמן וכל זה איננו שוה לי שהם ס"ת הוי"ה למפרע שע"י נתעוררה עליו מידת הדין ונענש. ומה שנרמז כן בעניין הלזים רומז למיתוק שפעלו הלזים להסיר החרון אף מיישראל.

ונראה שמה שנרמז בהאי קרא ב' פעמים הוי"ה למפרע היינו כנגד הגבורות הכפולות דמנצפ"ך כפולות. ועניין הלזים שייך לגבורה כמש"כ באר"י שזהו הטעם שהיו צריכים לגלח שערם שהשער שייך לגבורה שהוא בגי' מנצפ"ך מנצפ"ך עם י' אותיות.

ונראה שעניין י' גבורות דמנצפ"ך כפולות נרמז במש"כ יורידו אתו. והיינו שהמילה יורידו היא אותיות יוד יר"ו. ויש בזה רמז לי' פעמים גבורה ש' במילוי היא יוד יר"ו הוא הגי' של גבורה.

והנה בהאי קרא כ' ב' פעמים הלזים. ונראה שיש בזה רמז לה' לזים. והיינו ה' פעמים לזים. והמילה לזים היא בגי' אלקים. ושם אלקים הוא שורש הגבורות. וה' לזים רומז לה' פעמים אלקים כנגד ה' גבורות מנצפ"ך. וב' פעמים ה' לזים הם כנגד י' פעמים אלקים דמנצפ"ך כפולות.

ובהאי קרא כ' גם ב' פעמים המשכן. ונראה שגם בזה יש רמז לגבורות. והיינו שהמילה המשכן היא אותיות ה' מ"נ ש"ך. ויש בזה רמז לה' גבורות מנצפ"ך שיעיקרן באותיות מ"ן כמש"כ באר"י. ומנצפ"ך הם גבורות הנוקבא. וגבורות הדוכרא הם ש"ך ניצוצות קרדוניתא כמש"כ באר"י. ולזה רומז האותיות ש"ך. וב' פעמים המשכן הם כנגד כפילות הגבורות.

והנה מיתוק הגבורות שייך לג' האבות. והיינו דאברהם שייך לחסד ויצחק שייך לגבורה ויעקב הם מתחברים שזהו עניין תפארת וכמש"כ בזהוה שיעקב כולל ג' אבות. ונראה שבמילה הראשונה

איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל וגו' (במדבר ב' ב')

רמזים בעניין ד' דגלים

הנה בילקוט ראובני מביא מדרש שמעל הדגלים היו עננים עם אותיות השמות של אברהם יצחק ויעקב. ומעל דגל מחנה יהודה במזרח היה ענן שחקוקים בו האותיות א"י. וכן היה שם דמות אריה כנגד מש"כ גור אריה יהודה. ומעל דגל מחנה ראובן בדרום היה ענן שחקוקים בו האותיות בצ"ע. וכן היה שם דמות אדם שדומה לדודאים. ומעל דגל מחנה אפרים במערב היה ענן שחקוקים בו האותיות רח"ק. וכן היה שם דמות דג כנגד מש"כ וידגו לרוב. ומעל דגל מחנה דן בצפון היה ענן שחקוקים בו האותיות מק"ב. וכן היה שם דמות נחש כנגד מש"כ יהי דן נחש. ונשארה אות ה' יתירה משמו של אברהם שהיא היתה מרחפת ביחד עם האותיות י' מעל כולם כנגד מש"כ ביה"ה צור עולמים והיו מרחפות בכל ו' ימי השבוע. ובמקום שהיו חונים בשבת שם היו חונים ושובתים כל השבת.

(ובילקוט ראובני מביא עוד מהפסיקתא שד' הדגלים הם כנגד ד' חיות שבמרכבה. והיינו שיהודה כנגד אריה ראובן כנגד אדם אפרים כנגד שור ודן כנגד נשר).

ונראה שצירוף האותיות א"י בצ"ע רח"ק מק"ב רומז לשם אה"ה הפשוט ולג' מילויים שבו של א' ה' וי'. והיינו שהאותיות א"י הם בגי' אה"ה. והם כנגד אה"ה הפשוט.

והאותיות בצ"ע הם כנגד שם אה"ה במילוי יודין דהיינו אלף הי יוד הי שהוא בגי' קס"א. ועה"כ של תיבת אה"ה הוא בגי' קס"ב. וזהו הגי' של האותיות בצ"ע. (ואולי יש רמז לזה במש"כ בכל עצב יהיה מותר דהיינו שבאותיות עצ"ב יש מותר של א' שהם יתרים על שם אה"ה במילוי יודין).

והאותיות רח"ק הם כנגד שם אה"ה במילוי ההין דהיינו אלף הה יוד הה שהוא בגי' קנ"א. וב' פעמים קנ"א הם בגי' 302. ועם ו' אותיות המילוי הם 308 כמניין רח"ק.

והאותיות מק"ב הם כנגד שם אה"ה במילוי אלפין דהיינו אלף הא יוד הא שהוא בגי' קמ"ג. וזה נרמז באותיות מק"ב שעה"כ הם בגי' קמ"ג.

ובאמת הגי' של אברהם יצחק יעקב היא הגי' של אה"ה קנ"א קמ"ג קס"א קס"ב (עה"כ המחברים). והיינו דשייך עניין האבות לשם אה"ה. ונראה שג' המילויים שבו הם כנגד ג' הבחינות של ג' האבות.

והיינו דשם אה"ה הוא כנגד אימא עילאה וכנגד ספירת כתר. והאבות הם כנגד בחינת אבא עילאה ולכן שייך לשם אה"ה שהוא זיווגם. ונראה שיש לזה רמז שהתיבות כתר אה"ה הם בגי' אברהם יצחק יעקב עה"כ ד' תיבות.

ונראה שיש לזה רמז בד' הדמויות שהיו חקוקות מעל הדגלים שהם אריה אדם דג נחש כמש"כ במדרש הנ"ל. והיינו שהתיבות אריה אדם דג נחש הם בגי' תרכ"ו. (והוא הגי' של הכתר עה"כ). ועם י"ב אותיות הם בגי' אברהם יצחק יעקב.

והנה כ' בוהר ששם שיש ד' דגלים למטה כך יש ד' דגלים למעלה. ודגל יהודה הוא כנגד מיכאל ודגל ראובן הוא כנגד אוריאל ודגל אפרים כנגד רפאל ודגל דן כנגד גבריאל.

ונראה שיש רמז באותיות ראובן לאוריאל. והיינו שהאותיות רא"ו שוות בשניהם. ושאר האותיות באוריאל הם יא"ל. והם בגי' מ"א. והאותיות מ"א מתחלפות באותיות נ"ב שהם האותיות

שאחריהם בסדר הא"ב. וא"כ נרמז באותיות יא"ל האותיות ב"ן שמשלימות רא"ו לראובן.

ונראה שיש רמז באותיות אפרים לרפאל. והיינו שהאותיות אפ"ר שוות בשניהם. ול' מתחלפת במ' שהיא אחריה בסדר הא"ב. וא"כ רפאל רומז לאפרים.

ונראה דדן שייך לדין ולכן הוא כנגד גבריאל דשייך לגבורה ודין.

ובילקוט ראובני מביא עוד מהמדרש שד' דגלים הם כנגד ד' יסודות העולם. והיינו דדגל יהודה הוא כנגד אש. וג' השבטים שבו הם כנגד המזלות טלה אריה קשת. ובחושן הם כנגד אודם פטדה ברקת.

ודגל ראובן כנגד עפר וג' השבטים שבו הם כנגד המזלות שור בתולה גדי. ובחושן הם כנגד נופך ספיר ויהלום.

ודגל אפרים כנגד רוח וג' השבטים שבו כנגד המזלות תאומים מאזנים דלי. ובחושן הם כנגד לשם שבו ואחלמה.

ודגל דן כנגד מים וג' השבטים שבו כנגד המזלות סרטן עקרב דגים. ובחושן הם כנגד תרשיש שהם וישפה.

ונראה שכיון שבדגל אפרים היה כלול מנשה אחיו לכן שייך שפיר למול תאומים. וכן מאזנים שייך לזה ששוקלים בהם מי גדול ממי. וכן היה עם מנשה ואפרים כשהביאם יוסף לקבל ברכת יעקב ושכל את ידיו לומר מי הבכור. וגם בנימין היה כלול בדגל אפרים ואף הוא אחיו של יוסף שהם ב' בני רחל ושייך שפיר לבחינת תאומים ומאזנים. ויש לזה רמז שהמילה המאזנים היא בגי' בנימן עה"כ.

ונראה שיש לכאור בזה גם מה שהם כנגד האבנים לשם שבו ואחלמה. והיינו שהוא דגל יוסף שנכלל בו ב' בניו שהם אחים מנשה ואפרים. וכן בנימין שהוא אחיו של יוסף שהם בני רחל. וכ' בוהר (מקץ) שיוסף לא הוזכר בדגלים כיון שנתגאה על אחיו.

ונראה שזה נרמז בלשם שבו ואחלמה דהיינו שהזכירו בדגלים רק לשם שבו דהיינו לשם של בנו של יוסף שהוא אפרים שהוא נכלל בו. וזהו מטעם ואחלמה דהיינו שנתגאה על אחיו והעיר להם למה עושים כך ולמה כך.

ונראה שזה נרמז בתיבות לשם שבו ואחלמה. והיינו שהמילה לשם היא אותיות משל. והתיבות שבו ואחלמה הם אותיות המ"ל ובו"א ש' והם בגי' המלך ש"ג. וביחד הם רומזים לתיבות המלך משל ש"ג. ויש בזה רמז למה שאמרו האחים ליוסף המלך תמלך עלינו אם משל תמשול בנו. וש"ג עם י"ב האותיות של לשם שבו ואחלמה הם בגי' שט"ו ועם ג' התיבות הם בגי' ש"ח. וזהו הגי' של יוסף בנימין.

ונראה שיש רמז במה שאמרו האחים ליוסף "המלך תמלך עלינו אם משל תמשול בנו". והיינו שהמילה עלינו היא אותיות על י' נ"ו. ונרמז בזה עניין המיתוק ד' גבורות דמנצפ"ך כפולות שהם בגי' כמו י' פעמים נ"ו. והאחים חלקו על מה שיוסף שייך למלכות וסברו שהוא שייך רק ליסוד כי המלכות של יהודה כמש"כ באר"י. וזהו שאמרו המלך תמלך עלינו שאינו שייך למלכות. ומיתוק הגבורות הוא ע"י בחינת צדיק ויסוד דיוסף כשהיא מתחברת למלכות כמש"כ באר"י.

וא"כ י"ל שזה נרמז במה שא"ל המלך תמלך על י' נ"ו כנ"ל. ויש לזה רמז שהאותיות מלך מלך על (מהתיבות המלך תמלך עלינו) הם בגי' מלך מלך ימלך שהוא הגי' של מנצפ"ך. וי' נ"ו רומז למנצפ"ך מנצפ"ך כנ"ל.

ונראה שיש לזה רמז גם במה שאמרו אם משל תמשול בנו. והיינו שהמילה בנו היא אותיות ב' נ"ו. ויש בזה רמז לב' פעמים נ"ו שהם בגי' הוי"ה אלקים. ומיתוק הגבורות שייך לחיבור ב' שמות אלו כמש"כ באר"י.

והמילה משל היא בגי' חסד רחמים. והיא גם בגי' ש"ע ויש בזה רמז לש"ע ניצוצין דנהורא דשייך למיתוק. וכפילות האותיות משל כמש"כ משל תמשול רומזים למיתוק הגבורות הכפולות.

והנה דגל אפרים היה במערב. ונראה שיש לזה רמז באותיות אפרים. והיינו שהאות א' מתחלפת באות ב' שהיא סמוכה לה בסדר הא"ב. והאות פ' מתחלפת באות ע' שהיא סמוכה לה. וא"כ אפרים הוא אותיות מערב י'. וי' רומזת לים שהוא במערב.

ונראה שבאפרים נרמז מיתוק הגבורות דמנצפ"ך כפולות. והיינו שאפרים רומז לב' פעמים אפר דמיעוט רבים שתיים. ואפר רומז לא' פ"ר ונרמז בזה מיתוק גבורות מנצפ"ך שבגי' פ"ר ומיתוקן הוא בא' כמש"כ בוהר (חקת) בא' פ"ר דאפר פרה.

ונראה שזה נרמז במערב י' דמערב רומז למיתוק שערב הוא מתוק. וי' הוא כנגד י' גבורות דמנצפ"ך כפולות. והוא אותיות ערב ים. וים שייך לגבורות כעניין משברי ים וכמש"כ באר"י (שעה"כ שופר). והוא אותיות מעריב ושייך לזה עניין מעריב ערבים דתפילת ערבית שהיא בלילה שהוא זמן הגבורות וצריך למתקן והמיתוק הוא ע"י תפילת מעריב. והכפילות דמערב ערבים היא כנגד מנצפ"ך כפולות.

ונראה דשייך לזה מש"כ בתהלים (פ' ג') לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעיה לנו. והיינו דשייך עניין ג' שבטים אלו שבדגל מחנה אפרים למיתוק הגבורות שזהו עניין הישועה שאחר הגבורה. ונראה שיש בפסוק זה רמז למיתוק גבורות מנצפ"ך. והיינו שהמילה ולכה היא אותיות ה' לכ"ו. ורומז לה' פעמים לכ"ו שהם בגי' מנצפ"ך. והיינו כמש"כ באר"י שמנצפ"ך בחלוקה שווה לה' הם בגי' נ"ו שזהו הגי' של לכ"ו. ומש"כ ולכה לישועה לנו רומז למיתוק הגבורות ששורשן בשם אלקים שהוא בגי' לנו.

ונראה שיש רמז למיתוק גם במש"כ (שמות כ"ח י"ט) וטורו השני לשם שבו ואחלמה. והיינו שהר"ת של לשם שבו ואחלמה הם האותיות של"ו. והם הגי' של ג' פעמים אלקים עם ג' פעמים הויה וחיבורם ג' פעמים שייך למיתוק הגבורות כמש"כ באר"י.

ונראה שהאותיות הפנימיות בתיבות אלו הם ש' ב' אחל"מ. ורומז לאותיות שב"א חל"מ. ויש בזה רמז למיתוק הגבורה בג' פעמים הויה. והיינו שניקוד שבא שייך לגבורה כמש"כ בתיקוני זוהר (ע'). והאותיות חל"מ הם בגי' ג' פעמים הויה ויש בזה רמז למיתוק הגבורות הנ"ל.

ונראה שיש בג' תיבות אלו רמז לג' הספירות של חסד גבורה תפארת. והיינו שבר"ת שהם האותיות של"ו יש רמז לחסד שהם הגי' של ג' פ

תיבות וח' אותיות ועה"כ ידיהו הם בגי' חסד חסד. ויש בזה רמז למיתוק הגבורות דמנצפ"ך כפולות.

ונראה שדגל הוא אותיות גדל שהוא שורש גדולה שהיא חסד כמש"כ בזהוה וכדכתיב לך ה' הגדולה והגבורה וגו'.

ונראה דד' הדגלים הם כנגד ד' אותיות של שם הוי"ה, וכ' בזהוה דבד' אותיות איכא בחינה של שיר פשוט כפול משולש ומרובע. והיינו ד' היא שיר פשוט וכנגד עולם האצילות ואברהם. וי"ה הם כנגד שיר כפול וכנגד עולם הבריאה ויצחק. ושיר משולש הוא כנגד יו"ו וכנגד יעקב ועולם היצירה. וששיר מרובע הוא כנגד ד' אותיות של שם הוי"ה וכנגד עולם העשיה ודוד.

ונראה שגם ד' כנפות דציצית הם כנגד זה כמש"כ הגר"א והרמח"ל דד' כנפות דציצית הם כנגד ד' אותיות של שם הוי"ה. וכן שייך לזה ענין קיבוץ גלויות מד' כנפות הארץ שיתקבצו כל ישראל ויעשו כולם אגודה אחת.

וגד. ובמלות הם כנגד שור בתולה גדי כמש"כ במדרש הנ"ל. ונראה דא"ש שגד הוא כנגד מזל גדי. ושור הוא ר"ת ראובן ושמעון. וכ' הגר"א בס' יצירה שראובן כנגד חוש הראיה ושמעון כנגד חוש השמיעה. ונראה ששור רומז לראיה כענין מש"כ בשו"ש תשורי מראש אמנה שהוא ל' הסתכלות וראיה. וא"כ שור כנגד ראובן. ובתולה היא כנגד שמעון שהשמיעה היא באופן דשייכא לבניה ולאמא עילאה ושייך בה בחינת בתולה.

ונראה שיש רמז בד' הדגלים למיתוק הגבורות. והיינו שהמילה דגל היא אותיות ד' ג"ל. ויש בזה רמז לד' פעמים ג"ל. וג"ל רומז למיתוק הגבורות דשם אלקים וכד"ט הם בגי' ל"ג. וזה ענין מיתוק הגבורות דרשב"י בל"ג בעומר וזה ענין ל"ג ימים של דם טהור שדם הוא בחינת דין וכשהוא טהור הוא בחינה של מיתוק.

ונראה דד' פעמים ל"ג הם בגי' 132. ויש בהם ד'

הויה אלקים דשייך למיתוק הגבורה בחדסד כנ"ל. והאותיות הפנימיות שהם שב"א חל"ם יש בהם רמז לניקוד שבא וניקוד חלם. ושבא שייך לגבורה וחלם שייך לתפארת כמש"כ בת"ז (שם).

והנה ג' ספירות אלו הם כנגד אברהם יצחק ויעקב דשייך לחג"ת. ושמות ג' האבות היו חקוקים בחושן כמש"כ בחז"ל. ונראה שיש רמז לזה בתיבות לשם שבו ואחלמה. והיינו שבחשבון ס' סתומה כמו' מאות הם בגי' אברהם יצחק יעקב הויה - אברהם יצחק יעקב הויה. והכפולות י"ל שהיא כנגד מנצפ"ך כפולות.

והנה דגל מחנה ראובן היה בדרום. והנה המזרח שייך לאור ששם הוא אור זריחת השמש. ונראה דשייך לזה ענין המנורה שהיתה בדרום. וכן יש רמז לזה בשם ראובן שהוא אותיות בן אור. וכן הוא אותיות נר א' בו. ורומז לנר ה' שנרמז בא' כמש"כ בת"ז שצורת הא' מורכבת מ' למעלה י' למטה וו' באמצע שהם ביחד בגי' הוי"ה.

והנה ג' השבטים שבדגל ראובן הם ראובן שמעון

ביאור בד' כנפות דציצית שהם כנגד ד' אותיות של שם הוי"ה וכנגד ד' הבחינות של שיר פשוט כפול

משולש מרובע ורמזים בזה

בני ד' אותיות. והנה באר"י בשעה"כ כ' שהציצית שייכא ליעקב. ונראה שהתיבות יעקב יעקב הם בגי' ד' פעמים הוי"ה אדנ"י. וזהו הגי' של ד' פעמים האתב"ש של ציצית כנ"ל.

ונראה שזה ענין מה שנהגו להחזיק ד' כנפות הציצית כאחד בשעת ק"ש ומשעה שאומרים והביאו לשלום מארבע כנפות הארץ. והיינו דשייך ענין קיבוץ גלויות לחיבור ד' כנפות הציצית.

ונראה דשייך לזה מש"כ בזהוה שמייתוק הגבורות הוא בחיבורן כאחד שזה ענין הפיכת ה' פ"ר דפרה אדומה לא' פ"ר דאפר. (והיינו שהאותיות פ"ר הם בגי' מנצפ"ך. ונראה שבמילויים נרמז גם פנימיות הגבורות שהם ש"ך ניצוצות דגבורות דוכרא. דפ"ר במילוי הם פי ריש. ואותיות המילוי הם י"ש שהם בגי' ש"ך).

ונראה דשייך לזה ענין מש"כ והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים מארץ אשור והנדרים בארץ מצרים וגו'. והיינו שתקיעת השופר גדול בגאולה שייכא לקיבוץ גלויות (וכמש"א בברכת תקע בשופר גדול וכו') וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ויש בזה רמז שהמילה שופר היא אותיות שר פ"ו. ורומז לשירה ולשם אלקים שהוא בגי' פ"ו. והוא שורש הגבורות הרמוזות במילה תקע שהוא הגי' של מנצפ"ך מנצפ"ך עם " אותיות כמש"כ באר"י.

ובמילה שירה יש רמז לשיר פשוט כפול וכו' דשם הוי"ה שהיא אותיות שר י"ה. ונראה שזה ענין מה שבגמ' בסנהדרין שם דווקא הארץ אמרה שירה במקום חזקיהו. והיינו שהארץ היא בחינת מלכות ושייכא לאותיות ו"ה שבשם הוי"ה כענין יחוד שם י"ה ביה"ה שהוא יחוד דכר ונוק' דקוב"ה ושכינתיה. וכדי להשלים בחינת השירה וכדי לפתוח את ה' הסתומה ולמתק הגבורות צריך להשלים בחינת ו"ה של השירה. וזהו ע"י שירת הארץ וכמש"כ מנצפ"ך הארץ וגו'.

ונראה שזה ענין מה שקיבוץ גלויות הוא מארבע כנפות הארץ. והוא בקיבוץ ישראל לארץ ישראל שהיא בחינת מלכות. וזהו שאומרים והביאו לשלום מארבע כנפות הארץ. וכן וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ.

והנה יש ב' בחינות של קול ודיבור. וקול הוא בחינת

באר"י. והיינו שבגאולה יתגלה שם הוי"ה בתפארתו בבחינת ה' אחד ושמו אחד. וזה ענין קיבוץ גלויות מד' כנפות הארץ שיהיה בגאולה. וכשיתקבצו כולם למקום אחד יהיו הד' כנפות בבחינת כנף אחד. וזהו שכ' מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק. והיינו שמכנף הוא ל' כנף אחד.

ושייך לזה מש"כ באר"י שד' פעמים כנף הם בגי' ציצית. ונראה שציצית הוא הגי' של מנצפ"ך ש"ך. ורומז לה' גבורות הנוק' דמנצפ"ך ולש"ך ניצוצות קרדוניא שהם גבורות הדוכרא. וכולם מתמתקים בציצית. והיינו כמש"כ באר"י שזה ענין חיבור הלבן והתכלת שבציצית שרומז למיתוק הגבורות בחיבור החדסד והגבורה.

וזה נרמז במש"כ מכנ"ף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק. והיינו שמכנ"ף הם האותיות של מנצפ"ך מלבד הצ' והמיתוק הוא ע"י בחינת צדיק כמש"כ בזהוה וזהו צבי לצדיק.

ונראה שגם ד' כנפות הציצית רומזים לד' אותיות מכנ"ף דמנצפ"ך. והצ' רמוזה במילה ציצית שהיא אותיות צ"צ י"ת. וכ' פעמים צ' הם כנגד המיתוק דגבורות מנצפ"ך הכפולות. והאותיות י"ת הם בגי' יעקב רחל. והיינו כמש"כ באר"י בשעה"כ שענין הציצית מכוון כנגד יעקב ורחל.

ונראה שיעקב הוא אותיות יבקע ושייך ליבקעו המים דכ' בקריעת ים סוף וכמש"כ בזהוה שהים נבקע בזכות יעקב. ושייך נמי לפתיחת הים הסתומה שהיא כלידה כמש"כ באר"י. ולכן שייך ענין פתיחת הים הסתומה לשירה כמש"כ בגמ' בסנהדרין הנ"ל. והיינו כענין שירת הים דקריעת ים סוף.

ורחל שייכא לגבורות מנצפ"ך ומיתוקם כמש"כ באר"י שמנצפ"ך כפולות הם ב' בחינות של דינא רפיא ודינא קשיא. והם כנגד רחל ולאה ורחל היא דינא רפיא ובה מתחיל המיתוק.

ונראה דבחינת רחל שייכא לציצית שהיא מצמר רחלים. ונראה דד' כנפות דציצית הם כנגד ד' רגלי המרכבה. ויש בזה רמז שהתיבות אברהם יצחק יעקב דוד בן ישי הם בגי' ד' ציצית יעקב רחל.

והנה המילה ציצית באתב"ש היא האותיות המהמ"א. והם בגי' צ"א כמו הגי' של הוי"ה אדנ"י. ונראה שנרמז בזה האי עניינא שסוד ד' כנפות הציצית מכוון כנגד שם הוי"ה ואדנ"י שהם שמות

הנה איתא בזהוה שד' האותיות שבשם הוי"ה יש בהם ד' בחינות של שיר פשוט כפול משולש ומרובע. ופשוט הוא כנגד י' ועולם האצילות ואברהם. וכפול הוא כנגד י"ה ועולם הבריאה ויצחק. ומשולש הוא כנגד יו"ו ועולם היצירה ויעקב. ומרובע הוא כנגד יהו"ה ועולם העשיה ודוד.

ונראה שד' כנפות הציצית הם גם כנגד ד' בחינות אלו. והיינו כמש"כ בישעיה (כ"ט ט"ו) מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק. ומכנף רומז לד' כנפות הציצית.

ונראה שיש לזה רמז בפ' ציצית דכתיבה בה וראיתם אותו וזכרתם וגו'. והמילה וזכרתם היא אותיות זמרת כ"ו. ורומז לבחינת שיר וזמר שיש בשם הוי"ה שהוא בגי' כ"ו והיינו ד' הבחינות של שיר פשוט כפול משולש ומרובע.

והנה הטלית בציציותיה נקראת טלית מצוייצת. ונראה שנרמז בזה ל' ציוץ שהוא שיר וזמר של בעלי הכנף. וזה נרמז בשם ציצית.

ונראה דשייך לזה מה שאומרים ביה"ר של עטיפת הטלית "והטלית יפרוש כנפיו עליהם כנשר יעיר קנו". והיינו שיש שייכות בין כנפי הטלית לכנפי הנשרים. ונראה שיש לזה רמז שהמילה נשרים היא בגי' ציצית. ובציצית כ' על כנפי בגדיהם ובנשרים כ' על כנפי נשרים. ונרמז בזה על כנפי ציצית.

והנה המילה ציצית היא בגי' ו' מאות. וזהו גם הגי' של ס' סתומה. וצורת ה' הסתומה היא בד' כנפות מרובעים מד' רוחותיה. ואיתא בגמ' בסנהדרין בפרק חלק "לסרבה המשדה וגו' אמר רבי תנחום, דרש בר קפרא בציפורי מפני מה כל מ"ם שבאמצע תיבה פתוח וזה סתום, ועונה, ביקש הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיהו המלך משיח, וסנחריב מלך אשור וגו' ומוגו, אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה שירות ותשבחות לפניך לא עשיתו משיח, חזקיהו שעשית לו כל הנסים הללו ולא אמר שירה לפניך תעשהו משיח. לכן נסתתם, מיד פתחה הארץ ואמרה לפניו, רבונו של עולם אני אומרת לפניך שירה תחת צדיק זה ועשהו משיח, פתחה ואמרה שירה לפניו, שנאמר שם (כ"ד ט"ו) מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק.

ונראה שענין השירה שייך לד' כנפות שבס' הסתומה והיינו השירה שכנגד ד' האותיות שבשם הוי"ה הנ"ל. וזה ענין פתיחתה בגאולה כמש"כ

יסוד ויוסף שהוא יצא מהקנה וקנה עה"כ בגי' יוסף. והדיבור הוא בחינת מלכות וכמש"כ הגר"א בס' יצירה שחוש השיחה כנגד יהודה. וה' מוצאות הפה שהם הדיבור הם כנגד ה' גבורות מנצפ"ך דשייכי למלכות.

ונראה שהמילה חזקיהו היא בגי' קול. ונרמז בזה שהיה חסר את בחינת השירה שהיא בדיבור כדי למתק' ה' גבורות מנצפ"ך (שבכללם הם' הסתומה דלסרבה שלא נפתחה) שהם כנגד ה' מוצאות הפה שהם הדיבור.

ונראה דשייך לזה מש"כ בזהר שהטלית היא עטיפא דמלכותא. והיינו דשייכא לד' כנפות הארץ דשייכא בחינת ארץ למלכות כנ"ל. ושייך לזה מש"כ נקבה תסובב גבר ומש"כ ה' מלך גאות לבש. והיינו שהמלכת והנקבה הם בבחינת לבוש.

ונראה שהמילה לבוש היא אותיות ב' של"ו. ורמז לב' פעמים של"ו. ויש בזה רמז למיתוק הגבורות הכפולות דמנצפ"ך. והיינו שהאותיות של"ו הם הגי' של ג' פעמים הוי"ה אלקים וחיבורם ג' פעמים שייך למיתוק הגבורות כמש"כ באר"י. וב' פעמים הם כנגד מיתוק מנצפ"ך הכפולות.

ונראה שהמילה לבוש היא ב' י"ג פעמים הוי"ה. ושייכא לבחינת הוי"ה אחד שתהיה בגאולה. ולהנ"ל שייכא נמי לחיבור ד' כנפות שבציצית כאחד שזה ענין קיבוץ גלויות ומיתוק גבורות מנצפ"ך בחיבורם כאחד וכנ"ל. וזה נרמז במילה לבוש דשלימות בחינת לבוש היא בגאולה. (וזה נרמז בפיוט לכה דודי לבשי בגדי תפארתך עמי על יד איש בן פרוצ).

ונראה דשייך לזה מש"כ בשערי אורה וז"ל הנני מאיר עיניך בעזרת השם בסוד סתום חתום. דע כי לעתיד לבוא, בבוא שם יהו"ה יתברך לגאול את ישראל ולקבל כנסת ישראל בזרועותיו, יפשיט כל המלבושים וכל הכינויים ואז יקבל אליו כנסת ישראל. וכשיקבל כנסת ישראל ויתאחדו כאחד, אז יחזור וילבש כל המלבושים וכל הכינויים על שניהם, עליו ועל כנסת ישראל, והם כאחד מבפנים כדבר אחד שאינו נפרד זה מזה, וכל שאר המלבושים והכינויים חופפין על שניהם מבחוץ, כדמיון השמשים העובדים את אדוניהם,

וזהו סוד: ופרשת כנפך על אמתך כי גואל אתה (רות ג, ט). כלומר, בשעה שתפרוש כנפך ומלבושך על כנסת ישראל, בשעת הגאולה, וכל השרים חופפין מבחוץ, אזי יקוים מקרא שכתוב: והיה י"י למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה י"י אחד ושמו אחד (זכריה יד, ט). ואז יתייחד השם עם ישראל לבד, וכל שאר השרים והעובדי גילולים יעמדו כולם מבחוץ, משמשים ועומדים, והשם הגדול יהו"ה יתברך דבק עם כנסת ישראל לעולם, וזהו: וארשתך לי לעולם (הושע ב, כא).

ולא יהיה עוד פירוד והבדל, אלא י"י בעצמו מאיר את כנסת ישראל ושניהם כשני חושקים אינם נפרדים זה מזה, וזהו סוד: והיה לך י"י לאור עולם ואלהי"ך לתפארתך (ישעיהו מ' י"ט). ושם יהו"ה יתברך הוא בעצמו יהיה כחומה סביב לכנסת ישראל, שלא ייכנסו עוד ביניהם אותם הקליפות הקשות, וזהו סוד: ואני אהי"ה לה נאם יהו"ה חומת אש סביב ולכבוד אהי"ה בתוכה (זכריה ב, ט).

ואז יעמדו כל השרים העליונים מבחוץ, עומדים ומשמשים לשם יהו"ה יתברך ולכנסת ישראל. וכל העובדי גילולים של ע' שרים שהם בארץ כולם ישמשו גם כן את ישראל, וזהו סוד: והיו מלכים

אומניך ושרותיהם מניקותך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחנו (ישעיהו מט, כג) עכ"ל.

ונראה דשייך לזה מה שאמרו חז"ל בשבת אמר ריש לקיש כל הזהיר בציצית זוהר ומשמשי לו שני אלפים ושמונה מאות עבדים שנאמר זכריה (ח' כ"ג) כה אמר ה' צב' בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם וגו'. והיינו שהמניין של 2800 רומז למיתוק הגבורות דמנצפ"ך כפולות. וכמש"כ באר"י ששלימות הגבורות היא שכל גבורה מורכבת מה' גבורות וא"כ י' פעמים מנצפ"ך כנגד מנצפ"ך כפולות הם 2800. ושייך לזה נמי מש"כ בשערי אורה הנ"ל ואז יעמדו כל השרים העליונים מבחוץ, עומדים ומשמשים לשם יהו"ה יתברך ולכנסת ישראל. וכל העובדי גילולים של ע' שרים שהם בארץ כולם ישמשו גם כן את ישראל.

ואפשר לפרש שלכן כ' בל' יחיד בכנף איש יהודי לרמז להפיכת ד' כנפות לאחד בבחינת כנף אחד וכמשנ"ת במש"כ מכנף הארץ וגו'. ובמש"כ והחזיקו נרמז חזקיהו שהוא אותיות החזיקו. והיינו כנ"ל דשייך נמי לקיבוץ גלויות ולפתיחתם הם' הסתומה ולגאולה.

ונראה שיש לזה רמז בהא דאיכא בציצית ז' חוטי לבן וחוט אחד תכלת. והיינו שהגי' של ז' פעמים לבן היא 574. ופעם אחת תכלת הוא בגי' 850. וביחד הם בגי' 1424. וד' פעמים מניין זה (כנגד ד' כנפות) הם בגי' 5696.

והנה גבורות הנוקבא הם מנצפ"ך וגבורות הדוכרא הם ש"ך ניצוצות קרדוניתא. ומיתוקם הוא בחיבור השמות הוי"ה אלקים כמש"כ באר"י. ונראה שבמנין הנ"ל יש רמז למיתוק הגבורות דציצית (שזהו ענין חיבור התכלת והלבן כמש"כ באר"י). והיינו ששמונה פעמים מנצפ"ך ש"ך הוי"ה אלקים (כנגד ח' חוטים שבכל כנף בציצית) הם בגי' 5696.

והנה בהל' ציצית צריך שירחק כמלא קשר גודל מן הקרן גם מן הצד וגם מלמטה כמבואר בפוסקים. ונראה שיש בזה רמז למיתוק הגבורות. והיינו שהגי' של התיבות קשר גודל ב' פעמים (כנגד ב' ההרחקות של האורך והרוחב) היא הגי' של מנצפ"ך ש"ך מנצפ"ך ש"ך אלקים (1286). והיינו כנגד מיתוק הגבורות הכפולות דמנצפ"ך וש"ך ששורשן בשם אלקים.

ונראה שכשםכפילים מניין זה ד' פעמים (כנגד ד' כנפות) הם בגי' 5144. וענין מיתוק הגבורות שייך לחיבור חסד דאברהם עם גבורה דיצחק. וכשמצרפים את הגי' של אברהם יצחק למניין זה הם ביחד בגי' 5600. וזהו הגי' של י' פעמים מנצפ"ך מנצפ"ך. ורומז למיתוק הגבורות בשלימות.

ונראה שיש רמז לג' האבות בשיעור של כמלא קשר גודל. והיינו שהמילה כמלא היא בגי' צ"א וב' פעמים כמלא (כנגד אורך ורוחב כנ"ל) הם בגי' יעקב. וקשר רומז ליצחק שזכותו לדורות נזכרת בעקידת יצחק ועקידה הוא ל' קשר. וגודל הוא אותיות גדול ושייך לגדולה וחסד ואברהם שייך לחסד כמש"כ חסד לאברהם.

ונראה שקשר באתב"ש הוא אותיות בגד. ונרמז בזה שע"י קשר של ציצית על כנפי בגדיהם מקשרים ישראל את עצמם לאביהם שבשמים. וקשר הוא הגי' של ציצית. ונראה דשייך לזה מש"כ הגר"א שבחיבור הציצית לבגד צריך לכוין לחבר שמם וארץ.

והנה ציצית בחילוף אותיות של אי"ק בכ"ר היא

אותיות טאטא"ד. והם בגי' כ"ד. ובחלוקה לד' כנגד ד' כנפות הציצית הם שש. ואפשר שיש בזה רמז למש"כ במלאכים שש כנפים לאחד. והיינו דשייך ענין כנפי הציצית לכנפי המלאכים.

ובאופן ב' בחילוף אי"ק בכ"ר ציצית היא אותיות טקטק"מ. והם בגי' 258. ויש בזה רמז לד' המילויים של שם הוי"ה שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן. והם כנגד ד' כנפות הציצית וכנגד ד' אותיות שבשם הוי"ה. והגי' של ד' המילויים עם שם הוי"ה הפשוט הם בגי' 258.

והנה כ' בחז"ל והחוט המשולש לא במהרה ינתק זה ציצית תפילין ומוזזה. ונראה שיש לזה רמז בס"ת של מש"כ והחוט המשולש לא במהרה ינתק. והיינו שהם האותיות טשא"ק. והם בגי' 415. והתיבות תפילין ציצית מוזזה הם בגי' 1245. ובחלוקה לשלש כנגד החוט המשולש הם בגי' 415.

ונראה שהאותיות הפנימיות של ציצית תפילין מוזזה הם בגי' ר"ס. וזהו הגי' של י' פעמים הוי"ה. והיינו כנגד י' ספירות של י' הויות מנוקדות ב' ניקודים כמש"כ בת"י.

ואחז"ל כל הזהיר במצות ציצית זוהר ורואה פני שכינה. ונראה שיש בזה רמז למיתוק הגבורות ע"י הציצית. והיינו דפני שכינה רומז למילוי המילה שכינה שהוא בבחינת פני השכינה שהוא פנימיות המילה. ואותיות המילוי הם י"נ פ' ו"ד ו"נ י'. והם בגי' גבורה ובגי' ג"פ חסד.

ואפשר דשייך לזה מה שכעס ה' בל' התורה נקרא חרון אף. והיינו שהאף הוא החלק החיצוני שבפנים. ונרמז בזה שגם כעס ה' על ישראל הוא רק בבחינת חרון אף בחיצוניות אבל תוכו רצון אהבה בפנימיות השכינה כמו שנרמז במילוי תיבת שכינה כנ"ל.

והנה חז"ל דרשו שהפסוק בכל עת יהיו בגדיך לבנים היינו הציצית. ונראה שהס"ת שלו הם האותיות ת"ל כ"ו. ונרמז בזה מיתוק ה' גבורות בשם הוי"ה. והיינו שת"ל הוא הגי' של ה"פ אלקים וכ"ו הוא הגי' של שם הוי"ה.

ונראה שהם אותיות כותל. וכ"כ בזהר על הכותל המערבי שהוא אותיות כ"ו ת"ל. ונראה דשייך לזה מש"כ בשה"ש הנה זה עומד אחר כתלנו וגו' מציין מן החרים. והיינו כמש"כ האר"י והגר"א דשייך ענין הציצית להצצה ולמש"כ מציין מן החרים שהוא ענין ההסתכלות דוראיתם אותו. וחז"ל דרשו שוראיתם אותו היינו השכינה. ואפשר דשפיר שייך לזה ענין הכותל שהוא מקום שלא זזה ממנו שכינה.

והנה כ' הגר"א להחזיק ב' ציציות שלפניו בשעת ק"ש כנגד הלב וכדכתיב על לבבך. ונראה שיש לזה רמז בתיבות על לבבך. והיינו שבחשבון ק' כמו ה' מאות הם בגי' ב' ציצית לב.

והנה כ' באר"י לנשק הציצית כשאומרים לעד קיימית וכן כשאומרים לעד ולעולמי עולמים ומניחים אותם אחר תיבת לעד. ונראה שהמילה לעד היא בגי' ד' פעמים הוי"ה. והיינו כנגד ד' כנפות וד' המילויים דשם הוי"ה. והמילה קיימית היא בגי' מנצפ"ך מנצפ"ך ונרמז בזה מיתוק גבורות מנצפ"ך כפולות ע"י הציצית.

והנה כ' באר"י שהציץ והציצית שייכי זה לזה והציץ הוא הדוכרא והציצית היא הנוקבא. ונראה שבמש"כ בציץ קדש להוי"ה יש רמז לד' הויות שנרמזו בציצית כנ"ל. והיינו שהאותיות קדש ל' הם בגי' דל"ת. וא"כ בקדש להוי"ה נרמז דלת הוי"ה. והיינו כנגד ד' המילויים של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן.

